

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทยให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการเพื่อให้ความรู้ ความคิด ทักษะและทัศนคติที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหา เพื่อเสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น ดังนั้นการจัดการศึกษาที่ดีจะต้องคำนึงถึงลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม โดยส่วนรวมทั้งที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ และในส่วนที่จะต้องมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก อันจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยด้วย ในปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้ประเทศไทยมีการพัฒนาไปทุก ๆ ด้าน การจัดการศึกษาก็จำเป็นต้องปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมกับการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 6 (2530-2534) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและระยะที่ 7 (2535-2539) มีนโยบายที่จะพัฒนาการศึกษาทุกระดับให้เป็นการศึกษาเพื่อชีวิตและเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมอย่างแท้จริง โดยให้มีการปรับปรุงการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณธรรมที่ไปประกอบอาชีพอย่างมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6, 2529)

สำหรับในส่วนของการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความสำคัญ จุดมุ่งหมายของการศึกษาระดับนี้ คือ ให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ เมื่อจบการศึกษาระดับนี้ไปแล้วก็ควรเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการดำรงชีวิต และสามารถประกอบอาชีพได้ตามควรแก่วัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2530) หลักสูตรที่ใช้อยู่ก็คือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งได้จัดมวลงประสมการณต่าง ๆ

ไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึง 5 กลุ่มประสบการณ์ คือ กลุ่มทักษะประกอบด้วยภาษาไทยและคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ซึ่งเป็นกลุ่มประสบการณ์ที่กล่าวถึงกระบวนการแก้ปัญหาชีวิตและสังคม กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมการพัฒนาและสร้างนิสัยกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นกลุ่มประสบการณ์ที่ว่าด้วยทักษะและความรู้พื้นฐานในการทำงานและการประกอบอาชีพ กลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ประกอบด้วยภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและอาชีพเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ซึ่งโรงเรียนจะเลือกสอนอย่างใดอย่างหนึ่ง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2525) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ตามหลักสูตรดังกล่าวแล้วก็จะมีความสมบัติตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ อย่างไรก็ตามการจัดการศึกษาที่บังเกิดประโยชน์สูงสุดนั้นมีใช่เพื่อสนองความต้องการตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่านั้น แต่ควรให้สนองความต้องการของผู้เรียนในการที่จะนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี ดังนั้นหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่ใช้มานานเกิน 10 ปีแล้วนั้น จึงมีบางส่วนที่จะต้องพิจารณาปรับปรุงให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนให้มากขึ้น ดังที่คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ปรับปรุง พ.ศ.2533) มีเจตนารมณ์ที่จะปรับปรุงหลักสูตรและแนวการจัดการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในอนาคตจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรมมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2533)

กลุ่มประสบการณ์ทั้ง 5 ของหลักสูตรประถมศึกษานี้ กลุ่มทักษะโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณิตศาสตร์ มีความสำคัญกับการดำรงชีวิตในสังคมที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการพัฒนาขึ้นอย่างมาก เช่น สังคมไทยปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เน้นในด้านกระบวนการคิด ความเข้าใจและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ อีกทั้งเนื้อหาที่ได้จัดไว้อย่างสอดคล้องกันทั้ง 5 พื้นฐาน ได้แก่ พื้นฐานทางจำนวน พีชคณิต การวัด เรขาคณิต และสถิติ ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานที่จำเป็น การที่ได้เรียนเนื้อหาเหล่านี้ผู้เรียนจะมีโอกาสได้พัฒนาความคิด การคำนวณสามารถนำทักษะคณิตศาสตร์ไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2533) นอกจากนี้กระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์จะช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น การมีสมาธิ การสังเกต การตัดสินใจอย่างแม่นยำ รวมถึงความมีเหตุผล ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้การแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอุตสาหกรรมต่าง ๆ ล้วนต้องอาศัยความรู้ทางคณิตศาสตร์ทั้งสิ้น (ฉวีวรรณ กิรติกร, 2527) ยิ่งการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้อง

ธุรกิจและอุตสาหกรรมก็จำเป็นต้องใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์อยู่เสมอ

จากการติดตามผลการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 และจากรายงาน การวิจัยของ ھرรษา ประนอมสกุล (2528) พบว่า เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน บางอย่างยังไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในแต่ละท้องถิ่น ทำให้เกิดปัญหาว่าผู้เรียนไม่สามารถ นำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง อีกทั้งสถานการณ์ที่เด็กพบในชีวิตจริง นั้น แตกต่างไปจากสถานการณ์ที่ครูจัดขึ้นในห้องเรียน (เนาวรัตน์ พลายน้อย, 2523) จึง ทำให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษาขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วไม่ได้ศึกษาต่อ ต้องออกไปประกอบอาชีพ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก มักจะเผชิญกับปัญหาการถูกเอาเปรียบ ในด้านค่าแรงงาน เนื่องจากพื้นฐานความรู้ไม่เพียงพอ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, 2529) สรุปได้ว่าปัญหาเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ของผู้สำเร็จ การศึกษาระดับประถมศึกษาที่ผ่านมา มีดังนี้

1. เนื้อหาความรู้ที่หลักสูตรกำหนดและการจัดการเรียนการสอนของครูยังไม่ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามสภาพท้องถิ่น และการ เปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน

2. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถประยุกต์ความรู้ที่ ได้รับมาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริงได้

ข้อสรุปดังกล่าว เป็น เหตุผลที่สอดคล้องกับสาเหตุของการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ปรับปรุง พ.ศ.2533) ซึ่งพบว่า หลักสูตรที่ใช้อยู่เดิมนั้นยังไม่เอื้อต่อการ เตรียมตัวผู้เรียนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น หลักสูตรที่ปรับปรุงขึ้นนี้มีเจตนารมณ์เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และ เทคโนโลยี อันจะส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของ คนไทยอย่างมาก กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดแนวคิดในการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ปรับปรุง พ.ศ.2533) ไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2533)

1. ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร โดยเปิดโอกาสให้ท้องถิ่น สามารถจัดทำรายละเอียด เนื้อหาที่ เหมาะสมกับท้องถิ่นขึ้นใช้เพิ่มเติมจากหลักสูตรแกนได้

2. ส่งเสริมให้โรงเรียนได้บริหารหลักสูตรด้วยตนเองมากขึ้น โดยหลักสูตรได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียน เนื้อหาต่าง ๆ ได้กว้างขวางและเข้มข้นยิ่งขึ้น

3. ส่งเสริมให้ครูได้ตระหนักถึงปัญหาการเรียนการสอน และค้นหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด รู้จักทำมากขึ้น

จากแนวคิดในการปรับปรุงหลักสูตรนี้ ทำให้โรงเรียนมีโอกาสที่จะจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับท้องถิ่นได้ และผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริงตามความต้องการของตนเองและท้องถิ่นมากขึ้น อันจะช่วยแก้ปัญหาความสูญเปล่าทางการศึกษา เนื่องจากการที่ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในพื้นที่ที่มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เช่น จังหวัดชลบุรี ซึ่งตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ระยะที่ 5 ต่อเนื่องถึงระยะที่ 6 และ 7 กำหนดให้เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเศรษฐกิจ ตามโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก (สำนักงานพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก, 2531) โครงการนี้มีเป้าหมายที่จะสร้างและพัฒนาพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดชลบุรีขึ้นใหม่ และการพัฒนานี้ย่อมจะต้องส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในจังหวัดชลบุรีอย่างแน่นอน โดยเฉพาะการประกอบอาชีพด้านธุรกิจอุตสาหกรรมและบริการจะมีความต้องการมากขึ้น ขณะเดียวกันอาชีพด้านเกษตรกรรมก็ยังคงเป็นอาชีพหลักอยู่ ความต้องการแรงงานทุกระดับยังคงมีมาก โดยเฉพาะแรงงานในระดับกลางและระดับต่ำ ซึ่งได้แก่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมและระดับประถมศึกษา จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งจบการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา เพื่อทราบข้อมูลเบื้องต้น ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่มิแนวโน้มจะไม่ศึกษาต่อในระดับสูง แต่จะออกไปประกอบอาชีพมากขึ้น เนื่องจากผู้จบการศึกษาทั้ง 2 ระดับนี้มีวัยที่ใกล้เคียงกัน เมื่อออกไปประกอบอาชีพก็ปฏิบัติงานที่ใช้ความรู้ความสามารถในระดับเดียวกัน และได้รับค่าตอบแทนไม่แตกต่างกันประกอบกับสถานประกอบการหรือนายจ้างต้องการจ้างแรงงานในระดับต่ำ ซึ่งมีความรู้ระดับประถมศึกษา มากกว่าเพราะสามารถจ้างในอัตราค่าแรงงานที่ต่ำกว่า งานที่ทำก็ไม่สลับซับซ้อนมากนักายจ้างสามารถสอนงานให้ได้จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาในจังหวัดชลบุรีต้องการออกไปประกอบอาชีพมากกว่าการศึกษาต่อ ดังนั้นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา

ควรให้ความสนใจเพื่อที่จะจัดการศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้วย นอกเหนือจากการดำรงชีวิตที่เป็นสุข ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานต่อไป

สำหรับผู้วิจัยเอง ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารหลักสูตรในฐานะผู้ให้การนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาของจังหวัดชลบุรี และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรในระดับท้องถิ่นโดยตรง มีความสนใจที่จะศึกษาถึงการนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ ในจังหวัดชลบุรี และการศึกษาเฉพาะการนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปใช้ ทั้งนี้เพราะคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาอุตสาหกรรม ผลของการศึกษาจะทำให้ทราบว่าเนื้อหาความรู้ทางคณิตศาสตร์เรื่องใดบ้างที่จำเป็นและมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในสังคมอุตสาหกรรม อันจะเป็นแนวทางให้มีการพัฒนาหลักสูตรให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและท้องถิ่นมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายในการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา (พ.ศ. 2533) ที่มุ่งให้ท้องถิ่นมีส่วนในการพัฒนาหลักสูตรโดยการจัดทำรายละเอียดเนื้อหาที่เหมาะสมกับท้องถิ่นขึ้นใช้เพิ่มเติม นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแม่บท หรือให้โรงเรียนได้มีโอกาสเลือกสอนเนื้อหาความรู้ที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ไม่ได้ศึกษาต่อ จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะการนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2528, 2529, 2530 และ 2531 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี และไม่ได้ศึกษาต่อในระดับอื่นเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เป็นข้อมูลที่ตัวอย่างประชากรตอบตามความเป็นจริง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตรคณิตศาสตร์ คู่มือครูคณิตศาสตร์ ทฤษฎี และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ เทคนิคการสร้างแบบสัมภาษณ์ และศึกษาสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษาที่ไม่ได้ศึกษาต่อ
2. สัมภาษณ์ของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ไม่ได้ศึกษาต่อ และประกอบอาชีพในจังหวัดชลบุรี
3. วิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรคณิตศาสตร์ที่นำไปใช้ในการประกอบอาชีพแต่ละอาชีพ
4. สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปและความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ
 - ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการประกอบอาชีพ
 - ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้ทางคณิตศาสตร์ที่ผู้ประกอบอาชีพต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม
5. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นและการวิเคราะห์เนื้อหาคณิตศาสตร์ที่นำไปใช้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง
6. นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่มีลักษณะ เช่นเดียวกับตัวอย่างประชากร จำนวน 10 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
7. เก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับผู้ช่วยวิจัย จำนวน 5 ท่าน โดยสัมภาษณ์ตัวอย่างประชากร จำนวน 250 คน
8. วิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์มาแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ และสรุปเป็นตารางและความเรียง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความรู้ทางคณิตศาสตร์ หมายถึง ประสบการณ์จากการเรียนเนื้อหา ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่ได้รับจากการเรียนเนื้อหาคณิตศาสตร์ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 รวมถึงประสบการณ์ ความเข้าใจ และทักษะทางคณิตศาสตร์ที่ได้รับเพิ่มเติมระหว่างการประชุมอาชีพ

การนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ไปใช้ หมายถึง การนำประสบการณ์จากการเรียนเนื้อหา ความเข้าใจ และทักษะที่ได้รับจากการเรียนเนื้อหาคณิตศาสตร์ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 รวมถึงประสบการณ์ ความเข้าใจ และทักษะทางคณิตศาสตร์ที่อาจได้รับเพิ่มเติมระหว่างการประชุมอาชีพ ไปใช้ปฏิบัติจริงในการทำงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประชุมอาชีพ

การประชุมอาชีพ หมายถึง การทำงานเพื่อการดำรงชีวิต โดยได้รับผลประโยชน์เป็นค่าตอบแทน อาจเป็นเงินรายได้หรือค่าตอบแทนในลักษณะอื่น ๆ เช่น การเลี้ยงดูจากครอบครัว กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ได้แก่

- 1) กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม
- 2) กลุ่มอาชีพค้าขาย
- 3) กลุ่มอาชีพรับจ้าง
- 4) กลุ่มอาชีพบริการ

(การจัดกลุ่มอาชีพแบ่งตามเกณฑ์มาตรฐานของ กรมแรงงาน, 2521)

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในปีการศึกษา 2528-2531 จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี ที่ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับอื่น และประชุมอาชีพอยู่ในภูมิภาคอำเภอจังหวัดชลบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลที่จะเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของจังหวัดชลบุรี ในการพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาคณิตศาสตร์ให้มีความเหมาะสมกับท้องถิ่นจังหวัดชลบุรีต่อไป

2. ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา
ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ